

Man gik dernæst efter Dagsordenen til 3die Behandling af Udkast til Lov angaaende Dphævelse og Redfættelse af adskillige Soldatgifter. (Udvalget findes i Anhanget Sp. 314, og anden Behandling i Tidens Nr. 200, Sp. 3136).

Følgende Vædringsforflag vare stillede:

Forflag af Monrad, H. Hage, Rothe, Tiemroth, Høier, J. Pedersen, Lythegaard, Broddorff, Jacobsen, Schovelin, Sonne, Luxen, N. Winther, Ettrup, Ingerslev og C. A. F. Christensen:

1) § 1 forandres: „bliver Indførselstolden indtil videre“ til: „skal Indførselstolden fra 1ste Marts 1854 til 31te December 1854 være“.

2) § 2 bortfalder.

Hede Lovforflaget tilligemed de dertil stillede Vædringsforflag fattes under Et under Forhandling.

Monrad: De Vædringsforflag, som jeg i Forening med nogle andre Rigsdagsmænd har tilladt mig at stille, gaae væsentlig ud paa at foretage saadanne Forædringer med det foreliggende Lovforflag, at vi kunne haabe at faae Regjeringens Understøttelse dertil. Den væsentligste Indvænding, der er bleven gjort imod Lovforlaget, er den, at Indførselstolden paa de der nævnte Gjenstande bliver hævet indtil videre, og at den altfaa, naar Forlaget blev til Lov, ikke kunde paalægges igjen uden ved en ny Lov. Vi have derfor tilladt os at foreslaae, at der bliver fastsat, at Loven skal gjælde til 31te December 1854, og i Forbindelse dermed have vi foreslaaet, at der skal fastsættes et bestemt Tids-punct, nemlig 1ste Marts d. N., for, naar Loven skal træde i Kraft, istedetfor at Lovforlagets § 2 gaaer ud paa, at Loven skal træde i Kraft paa den Tid, som Kongen nærmere maatte fastsætte. Jeg vil haabe, at det Desmed, i hvilket vi have stillet vore Vædringsforflag, maatte opnaaes, og at det, naar de blive antagne, maae være muligt for den ærede Finanzminister at tiltræde Lovforlaget eller i alt Fald ikke at modsætte sig det.